

NOS ANTONIUS
PETRUS,

DEI GRATIA

ARCHI - EPISCOPUS
PRAGENSIS,

SEDIS APOSTOLICÆ

PER PROVINCIAM REGNI BOHEMIÆ, NEC NON PER
CELEBERRIMAS BAMBERGENSEM, MISNENSEM,
ET RATISBONENSEM DIOECESES

LEGATUS NATUS,

SAC. ROM. IMP.

PRINCEPS,

COMES

PRZICHOVSKY,

E LIBERIS BARONIBUS

DE

PRZICHOWITZ;

UTRIUSQUE

SACRÆ CÆSARÆ, REGIÆQUE
APOSTOLICÆ MAJESTATIS
INTIMUS

ACTUALIS CONSILIARIUS,

INCLYTI REGNI BOHEMIÆ

PRIMAS,

AC INCLYTI HUNGARIÆ REGNI

PRÆLATUS,

PROTECTOR STUDIORUM,

CAROLO - FERDINANDÆ UNIVERSITATIS PRAGENSIS
PERPETUUS CANCELLARIUS.

*Omnibus præsentem Nostram Encycli-
cam Literam visuris, & lecturis Præpositis, Vi-
cariis Foraneis, Archi-Diaconis, Decanis, Ani-
marum Curatis, & universis Concionatoribus tam
de Sæculari, quam Regulari Clero in
Archi-Diœcesi Nostra Pragensi
existentibus*

**SALUTEM, ET PATERNAM BE-
NEDICTIONEM.**

Pastoralis Nostra vigilantia, mu-
nerisque a DEO Nobis
impositi præcipua cura Nos
plurimum sollicitos reddit, ut Sacro-San-
ctum Catholicæ Fidei depositum, quod a
Christo Domino, hujus tam pretiosi depo-
siti Auctore Episcopis, quos Spiritus San-
ctus posuit regere Ecclesiam DEI, fideliter
custodiendum concreditum fuit, in Ecclesia
DEI salvum perpetuo conservetur, Fidei-
que Catholicæ, & Doctrinæ integritas in-
corrupta ab omnibus Christi fidelibus reti-
neatur.

Solici-

Solitudine hac tanto gravius quoti-
die premimur, quo acerbior dolore cor
Nostrum configitur, quum in animi Chri-
sti fidelium per succrescentia indies noxio-
rum librorum zizania hanc Fidei Catholicæ,
Doctrinæque integritatem adeo jam labefa-
ctari, ac corrumpi videmus; ut permulti
Christi fidelium, excusso omni conscientiæ
remorsu, impios, perniciosos, pestiferas
hæreses, & detestabiles errores, novasque
morum corruptelas continentes libros in
manibus suis circumferant; eosdem impune
legant, aliisque suppeditent abominandos
libros, in quibus Catholica Doctrina exe-
crabili, & sacrilego calamo adulteratur,
nova, & impia dogmata conflantur, vete-
resque hæreses ex inferis excitantur, dete-
standa de DEO, Ecclesia, ac Religione
fentiendi libertas venenata astutia Sathanæ
inspiratur, omnisque timor DEI ex animis
depellitur.

Hanc adeo pestilentem noxiorum li-
brorum copiam, quæ Nostris hisce novissi-
mis temporibus indies latius serpit, & lon-
ge, lateque excrefcere incipit, SANCTISSI-

MUS IN CHRISTO PATER, ET DOMINUS
NOSTER DOMINUS CLEMENS DIVI-
NA PROVIDENTIA PAPA XIII. Apostoli-
ca sua sollicitudine coercere, atque auferre
cupiens, ejusmodi noxiorum librorum de-
trimentis depellendis providendo, anno
proxime præterlapso Epistola Encyclica om-
nes Episcopos ex supremo suo munere Pa-
storali adhortatus est, eisdemque injunxit,
ut creditum a DEO sibi ipsis Dominicum
Gregem a noxiorum, & perniciosorum
librorum lectione omni via, & modo aver-
tant.

VENE-

VENERABILIBUS FRATRIBUS PA-
TRIARCHIS, PRIMATIBUS, METROPOLI-
TANIS, ARCHI-EPISCOPIS, ET EPISCOPIS UNIVER-
SIS GRATIAM, ET COMMUNIONEM SEDIS APO-
STOLICÆ HABENTIBUS

C L E M E N S
P A P A X I I I .

VENERABILES FRATRES SALUTEM, ET
APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

*Christiane Reipublice salus, cujus
causam a Principe Pastorum, &
Episcopo animarum accepimus, vi-
giles nos esse compellit, ne insolens,
& teterrima librorum licentia, qua e latebris
ad exitium, & vastitatem emerfit, eo fiat per-
niciosior, quo se indies efferendo fit latior. Ex-
execrabilis erroris perversitas, & inimicorum
hominum audacia in medio tritici, qua scripto,
qua verbo superfeminans zizania, his presertim
temporibus adeo excrevit, ut nisi falcem ad radi-
cem immittamus, & alligemus mala germina in
fasciculos ad comburendum, parum absit, quin*

spinæ pravitatis exortæ plantationem Domini Sabaoth suffocare aggrediantur. Perditi enim homines ad fabulas conversi, & sanam doctrinam non sustinentes, quaquaversum invadunt Arcem Sion, & per pestiferam contagionem librorum, quibus fere obruimur, in Christianæ plebis interitum serpentina venena pectoribus evomunt, illimes credendi fontes corrumpunt, & Religionis fundamenta convellunt. Abominabiles facti in studiis suis, sedentesque in insidiis clam e pharetra jacula educunt, quibus in obscuro sagittent rectos corde. Quod est tam divinum, tam sanctum, & vetustissima omnium temporum Religione consecratum, a quo impias continuerint mentes, & in quo oppugnando linguas suas tanquam gladium non exacuerint? Cucurrerunt primum adversus DEUM erecto collo, & armati pingui cervice contra Omnipotentem roborati sunt. Impiorum deliramenta toties fracta e cineribus excitantes, DEUM ubique prædicantem, & quotidie in oculos incurrentem denegant, non ex obtusa ingenii acie, sed solo depravate voluntatis consilio; vel DEUM ipsum desidem, & otiosum effingunt, cujus nec providentiam colant, nec justitiam vereantur. Animæ vero nostræ originem, & naturam ad

imagi-

imaginem Supremi Conditoris creatam, & paulo minus ab Angelis minoratam, fœda prorsus, & vesana opinandi licentia mortalem prædicant. Materiam sive creatam senserint, sive æternam, & nulli causarum obnoxiam somniaverint, nihil tamen præter illam in hac rerum universitate arbitrantur; vel coacti fateri spiritum cum materia existere, Animam tamen ab hac cœlesti conditione deturbant; nolentes intelligere, in hac ipsa, qua compacti sumus imbecillitate, spirituale quiddam, & incorruptum inesse, cujus vi sapimus, agimus, volumus, quo & futura providemus, & intuemur præsentia, & præterita recordamur. Alii vero etsi probe sentiant, abiendam esse procul terrenarum caliginem rationum, & ab illuminatæ fidei oculo depellendum mundanæ sapientiæ fumum; recondita tamen Fidei Mystèria, quæ exuperant omnem sensum, humanis audent examinare ponderibus, & scrutatores facti Majestatis, opprimi non verentur a gloria. Irridetur simplicium Fides, eviscerantur arcana DEI; quæstiones de altissimis rebus temere ventilantur; omnia sibi usurpat audax inquirentis ingenium, omnia scrutatur, Fidei nihil reservans, & eidem detrahit meritum, dum in humana ratione quærit experimentum. Non-

ne iis etiam necesse est indagari, qui turpissima
& rerum, & verborum obscenitate severos, & a
pudicos mores per summum scelus corrumpunt, &
execrabilem vivendi licentiam suadent mentibus
incautorum, & pietati extrema inferunt dispen-
dia? quid? quod scripta sua conquisto quo-
dam nitore, & blanda orationis festivitate, ac
lenocinio inspergant, ut, quo facilius legentium ani-
mos persuasent, eo altius veneno erroris insciant.
Sic imprudentibus fel draconis in calice Baby-
lonis propinant, qui suavitate sermonis illecti,
& obcecati, toxicum, quo pereunt, non agno-
scunt. Quis demum acerbissimo non conficia-
tur mœrere, cum viderit infensissimos hostes, præ-
tergressos quoscunque modestiæ, ac debiti obse-
quii fines, editis nunc certo, nunc e mentito pre-
lo contumeliosis libris, irruere in ipsam Petri Se-
dem, quam Redemptor fortis Jacob posuit in
columnam ferream, & in murum æneum ad-
versus Principes tenebrarum; hoc perditio fortasse
adducti consilio, ut, ubi caput affligerint, libe-
rius Ecclesiæ membra discerpant.

Itaque Venerabiles Fratres, quos Spiritus
Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam DEI,
& de singulari Sacramento humane salutis edo-
cuit, non possumus in tanta librorum deprava-
tione,

tione, quin, quod Nostrarum est partium, studia Devotionis Vestrae excitemus, ut, qui in partem Pastoralis sollicitudinis vocati estis, in idem majori, quo potestis, conatu conspiretis. Pugnandum est acriter, quantum res ipsa efflagitat, & pro viribus tot librorum mortifera exterminanda pernicies; nunquam enim materia subtrahetur erroris, nisi pravitatis facinorosa elementa in flammis combusta depereant. Dispensatores facti Mysteriorum DEI, & armati Illius potentia ad destructionem munitio- num, satagite, ut creditæ vobis oves, Christi Sanguine redemptæ a venenatis hisce pascuis arceantur. Si enim necesse est a malorum hominum societate discedere, quod verba eorum multum proficiunt ad impietatem, & sermo eorum ut cancer serpit; quam vastitatem pestilentia efficiet librorum, qui apte compositi, & artificii pleni, manent perpetuo, & semper nobiscum adsunt, nobiscum peregrinantur, nobiscum domi sedent, & eorum penetrant cubicula, ad quæ improbo, & occulto Auctori aditus non pareret? Constituti Ministri Christi in gentibus, ut sanctificetis Evangelium suum, perficite, laborate, & quantum in vobis est, opere, & sermone succidite fallaciæ stirpes, corruptos vitio-

*rum fontes obstruite, insonate buccina, ne per-
euntes animæ de manu speculatoris requirantur.
Agite pro loco, quem tenetis; pro dignitate,
qua insigniti estis; pro potestate, quam a Do-
mino accepistis. Præterea cum nemo possit, ac
debeat ab hujus tristitiæ participatione secerni,
& in tanto Fidei, & Religionis discrimine una
omnibus dolendi, una juvandi communis sit ra-
tio; avitam Catholicorum Principum pietatem,
ubi res postulat, implorate; gementis Ecclesia
causam exponite, & amantissimos ejus Filios,
de illa tot nominibus egregie semper promeritos,
ad opem ferendam excitate; ut, quoniam non
sine causa gladium portant, conjuncta Sacerdo-
tii, & Imperii Auctoritate perditos homines con-
tra phalanges Israel pugnantes strenue compe-
scant, & eliminent. Ad Vos, Venerabiles Fratres,
potissimum pertinet stare pro muro, ne funda-
mentum aliud ponatur præter id, quod positum
est, & tueri Sanctissimum Fidei depositum, cu-
jus custodiæ in solemnibus inauguratione Sacramen-
to Vos addixistis. Detegantur fideli populo vul-
pes, quæ vineam Domini demoliuntur; monea-
tur, ne capi se sinat splendidis certorum Aucto-
rum nominibus, ne circumferatur nequitia, &
astutia hominum ad circumventionem erroris;*

unoque verbo libros excreterur, in quibus aliquid resideat, quod lectorem offendat, Fidei, Religioni, bonisque moribus adversetur, & Christianam non sapiat honestatem. In quo quidem plerisque Vestrum intimo gaudio gratulamur, quod Apostolicis inhaerentes Institutis, & Ecclesiasticarum Legum strenui vindices omnia studia sua in hac avertenda peste fortes, vigilesque contulerint, nec siverint simplices tuto dormire cum serpentibus. Nos certe, qui in sollicitudine omnium Ecclesiarum, & salutis populi Christiani angimur, & distinemur, nulli parcentes labori, Vestro etiam in tam gravi periculo adjuvari pollicemur. DEUM interim in humilitate cordis nostri rogare non desinemus, ut det Vobis auxilium de Sancto ad declinandam insidiantium hostium calliditatem, & ministerii Vestri partes cumulate implendas; & in optati eventus auspiciem Vobis, & Gregi Vestro Apostolicam Benedictionem amantissime impertimur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem die XXV. Novembris Anni MDCCLXVI.
Pontificatus Nostri Anno nono.

Nos itaque cum Domino disponente Dominici gregis custodiæ in hac Nostra Archi - Diœcesi Pragensi simus præpositi,
ut

ut gregi Nobis a DEO concredito a periculis animarum; a succrescentibus in vinea Domini zizaniis, a pestifero veneno librorum noxiorum, & perniciosorum, quanta maxima possumus cura, & diligentia præcaveamus, & ne librorum hujusmodi damnabili lectione, qua non modo simpliciores homines corrumpuntur, verum, & sæpe etiam docti, ac eruditi in varios errores, & a veritate Fidei Catholicæ alienas opiniones inducuntur, oves Curæ Nostræ Pastoralis commissæ, & pretiosissimo Domini Nostri JESU Christi Sanguine redemptæ æternum pereant; eam ob causam salutem animarum consulere, ac Pastoralis Nostræ vigilantia providere volentes, ne libri, & scripta impia, perniciofa; fidem, & doctrinam Catholicam labefactantia, hæretica, sive de pravitate hæretica suspecta, corruptelam bonorum morum, & errorum zizania disseminantia a Christi fidelibus legantur, aut retineantur, volumus, mandamus, & districtè præcipimus, ut Parochi omnes, & Concionatores tam de Sæculari, quam Regulari Clero in universa Nostra Archi-Diœcesi Pragensi existentes,

in-

intra tres proximas hebdomadas a die receptæ hujus Nostræ Archi - Episcopalis Litteræ Eneyclicæ computandas, Dominica una infra tres has hebdomadas eligenda ad populum pro Concione dicturi, nervosa integra dictione Christi Fidelibus hanc Nostram Archi - Episcopalem Encyclicam litteram de verbo ad verbum una cum Encyclicâ Sanctissimi Nostri in Christo Patris in linguam Germanicam, aut Bohemicam, prout ratio locorum, & auditorum ad eorundem faciliorem captum, & intelligentiam exegerit, translata ex ambona annuncient, ac desuper zelo zelati pro Fide Catholica, ac pro salute animarum, ad Concionem dicant, gravissimisque argumentis damna, & pericula animarum, ex librorum prohibitorum, noxiorum, & perniciosorum lectione emergentia; quodque ii, qui hæreticos libros, vel cujusvis Auctoris scripta propter hæresim, ac falsi dogmatis suspensionem damnata, atque prohibita legerint, aut retinuerint, aut aliis legendos præbuerint, ipso jure in Excommunicationis pœnam a Sacro Tridentino Concilio latam incidant, suis Auditoribus, qua

maxi-

maxima valent energia dicendi exponant, omnesque Christi fideles a quorumcunque noxiorum, ac perniciosorum librorum, & Scriptorum lectione suo dicendi fervore avertant.

Volumus insuper, & Authoritate Nostra Archi-Episcopali mandamus, ut hæc eadem Nostræ impressæ Encyclicæ literæ, postquam ex ambona a Concionatoribus in hac Metropoli Pragensi publicatæ fuerint, ad valvas Sanctæ Metropolitanæ Nostræ Pragensis Ecclesiæ, omniumque Parochialium, & quorumvis Ordinum Regularium Ecclesiarum, nec non Curiæ Nostræ Archi-Episcopalis affigantur, & per integrum Mensem affixæ maneant. Datum Pragæ in Nostra Archi-Episcopali Residentia die 1. Julii Anno 1767.

ANTONIUS PETRUS,
(L. S.) **ARCHI-EPISCOPUS.**

Ad Mandatum Sux Reverendissimæ
Celsitudinis proprium.

BENEDICTUS STÖBER,
Cancellarius.

Welebným Bratrům Patřiar-
chum, Prymatum, Metropolitánum,
Arch = Biskupum, Biskupum, wesskerým
Milost, a Společnost Stolice Apo-
stolské Magickým

Kliment Papež toho Gména XIII.

Welebný Bratrj Pozdrawenj, a
Apostolské Požehnánj.

Křestianské Dbce Spaseni, kteréhož
Správu od Knížete Biskupum,
a Nenyňššyho Dussých Bi-
skupa gsme obdrželi, Nás bez-
dliwý býti přinucuge: aby opowážliwá, a
nenohyždnegššy Kněh Rozpustilost, kteráž z
Kregššých k Skáže, a k Spustění se wylila,
Časem nebyla učiněna tím škodliwégššy, čím
twice Den, odedne rozmnožená se rozššyřuge.
Dššklivá Bludum Přewrácenost, a Nepřjtele

gi proti Wsemohauchmu poslyšení gsau.
 Bezbožných bláznivá Smeysslenj giž koli-
 krát wyvrácená znouu zase zbudjwsse: Boha
 wssudy se ohlassugichho, každodenné do Děch
 padagichho zapiragi, ne syce z Hlauposti
 Mysle, nýbrž z pauhého přewrácené Wüle
 Nadání, aneb samýho Boha leniwýho, za-
 halčiwýho býti ossemetně důměgi, kterýhož
 ani Prozřetedlnosti ctiti, ani Sprawedlnos-
 sti se báti nechtěgi. Dusse pak nasse Pů-
 wod, a Přirozenost k Obrazu Nejwýššního
 Tworce stwořenau, a něco málo pod An-
 gele zmenssenau, ohawnau zagisté, a osse-
 metnau swého Zdání Dpowážliwosti smrtes-
 dlnau býti prohlassugi. Tělo ale, neb těles-
 ných chýtedlných Částek Smissenj necht
 stwořené, neb wěčné, a žádnýmu Půwodu
 podrobene býti smegsslegi, wssak předce že
 by krom tělesných chýtedlných Částek Smis-
 ssenj nic gineho w wesskerým wesměš Swětě
 nebylo, omýlně mjni; byt pak take wy-
 znati přinuceni byli: že Duch negaký s Tě-
 lem gest. Předce wssak Dussy od toho ne-
 beského Nadání zwrhugi, nechtěge zrozumě-
 ti: že w té tež Mdlobě, s kterau spůsoben-
 ni gsine, Duch negaký neporussytedlný po-

zůstává; z Mocy jehož rozumíme, gednáme, a žigeme, chceme, a neb wolíme, a s kterým budauch Běch předzvidáme, přítomné poznáváme, a na minulé pomigíme. Giný pak ačkoliw dobře znagi: že od Ska oswiceneho Swětlem Wiry se magi zawrhnauti Pohanských Důwoduw Mrákoty, že Dým swětského Bmění má tež zahrán býti: nicmeně předce skrytá Tagemstwí Wiry, kteráž přewyššugi wssecken Rozum, lidským Důméním, a Bsudkem skaumati se osmělugi, a Skaumatelové Welebnosti učinění gsauc, od Sláwy potlačení býti se neobáwági.

Wysmjwána býwá sprostných Lidj Wyrá, wyssetrugí se skrytá Tagemstwí Boží, Dtázky o negswětégšých Běcech opowážliwě se prohazugi, wssecky Běch, y nadpřirozené smělý dotazugickýho Wtip chce pochopiti, wssecko wyskaumáwá, a zhola nic nezanechage Wjře, y teg odgimá Zásľuhu, když w ni Skussenost lidského Důwodu wyhledáwá.

Zdáž není sluffno: y nad takowými miji Mrzutost? ani nepohyždnégšý y Běch, y Slow Dplzlosti dobré, a počestné

né Mrawy s nehvětsší Neschetnosti por
ruffugi, neopatrné Mysle k ohavné Ži
wota Rozpustilosti, a Rozmaru nabádagi,
a w Náboženstwi nehvětsší Škody wmo
zugi. Což wjc? Spisy swý wybornau
gakaushy Dkrásau, a lahodnau Ržeči Glad
kosti, a Lahutkau naplnugi, aby čím lehčegi
Mysl Čtenářuw zgimagi, tím hlubegi Šed
škodliwých Bluduw do nich wpausstéli.
Tak nemandrým Žluč Drakuw z Kalicha
Babilonskýho připjgi, kterjž Šbeznosti Rže
či gati, a omámený Šed, s nimiž se
stráwugi, nepoznáwagi. Kdož posleze s
nehorčegšší Bolesti se neformauti? wida:
že nevrputněgšší Neprátele přestupiwšse
gakékoliw Pokory, a slusné Powinnosti Me
ze s wydanými giž gistým negakým, giž
lžiwým a podwodným Zlačenjm hanliwými
Knjhami, se opowážugi obořiti na samau
Stolicy Petrowau, kterauž Wykupitel nášš
Syný Jákob položil za železný Šlaup,
a za Mědenau Šed proti Knjžatum Te
mnosti, s tau přewrácenau Kaddau snad
nawedený: aby, řdnž Hlawu raněgi, swo
bodněg potom celé Črkwe Audy rozsápali.

Pročež Belebny Bratři, kterhž Duch
Swatý položil za Biskupy řiditi Cirkew
Boží, a w obwzlasstném Tagemstwí lidského
Spasení wyvcil, w takowém Kněh Porusse-
ni nemůžeme opominauti: leda, což nasse
Powinnost gest, zbudjme Peči wasseho
Náboženstwí, abyšte, kterhž k Čásce pa-
stýřské Starosti powoláni býti se pozná-
wáte, k tomu tež s neywětšh, gať můžete,
Snáži se spolčili. Gistě zapotřebu gest
ostře bogowati, gať welice samá tato Wěc
w sobě žádá, a podle Možnosti, tak mno-
hých Kněh škodliwe Nakážení wypleni-
ti. Nebo nikdy Bludu Podpal se ne-
odegme, dokawadž neprawí, a nesses-
chetný Spisy w Dhni straweni nezhykau.

Kozdawatelowé Tagemstwích Božích
wčinění, a ozbranění geho Božskau Mo-
cý k Stáze takowých Dhrad se přičiň-
te; aby wám swěřené Dwoce Krystowau
Krwí wykaupené od těch gedowatých Pa-
stew byly odwrácene. Nebo gestlit Po-
třeba gest: od Towaryšstwa Blých odstau-
piti proto: že Slowa gegich mnoho pro-
spějí k Neprawosti, a že Řeč gegich ga-

to Nač rozliza, gačé Porussenj, a Spuz-
sténj spůsobj nakažlivoj Sed Kneč pohor-
šlivojch, které mistrně složené, a Kun-
stu plně věcně pozůstáváji, a vzdnyčj
nám gsau přítomné, s námi se procházegi,
s námi Doma zůstáváji, tagně do Po-
kogituv, a Komor oných věházegi, do
kterých nepravého, a skrytému Sklada-
teli nížádný Přístup by nebyl? Služebních
Krystovjch, ustanovenj w Národech! aby-
ste posvětili Ewangelium geho, přičiňte se,
pracujte, a gač možno gest: Slovem y
Skutkem, wyklesšite škodlivjch Podvoduv
Hložj, nakaženj Nepravosti Prameny
zacepge! Traubau hlasste: aby hynauch
Dusse z Ruky Strážníka nebyly požádane.
Čiňte podle Mjsta, kteréhož držite, podle
Hodnosti, a Důstognosti, s kterau ozdobe-
nyste, podle Mocy, a Práva kterého geste
od Pána nabyli. Přitom poněwadž žá-
dný nemůže, aniž nemá se od Společnosti
toho Zármutku odděliti, a w takovém
obecném Nebezpečenství Wjry, a Nábo-
ženství nasseho wšsem gednostegný, a wess-
kerý Spolek Zalosti, a Pomocy býti
má.

Starobylau Katolických Knížat

Nábožnost, kde zapotřebny bude, požádejte,
křivých Cirkve Příčinu, a Potřebu vy-
ložte, a nehlaskawěgšš Sny gegi w té
tež Cirkwi tolikráte dobře zaslaužilý k Po-
mocy wzbuzúgte, aby, poněwadž ne na dar-
mo Meč nosegi, spogenau kněžskau, a
wládarškau Mocy, a Práwem přewráce-
né Lidé proti Hauffum Izrael bogugich
wdatně potlačili, a wypleli.

Wám, Welebný Bratři! nehwjce pře-
slušš na Ddpor státi Zde brániti, aby žádný
giný Základ nebyl založen, krom toho, kterhž
giž založen gest, wám patři hágiti ne-
swetěgšš Wjry Sklad, kterhhož k Dpa-
trowání při slawném wasshym Poswěcení s
Přisahau gste se zawázali.

At se wěřichmu Lidu nagewo daji Li-
stky, kteréž Winich Páne russh, a hubi
at se napomjná: aby ossáliti se nedal
slawnými Gmění gistých Skladateluw,
aby Ssybalstwi, a Chytrost lidská se ne-
roznáffela k Dmámenj Bluda, a gedným
Slowem at Knihy sobě osskliwj, w kte-
rýchž

rhčž něco takového se vynachází, co Czte-
náře pohoršiti může, a Bžre, Nábožens-
stwí, a dobrým Mravum odporno gest, a
což Křestianskau Katolickau Počestnosti se
nesrovnává.

W čem slyce mnohým z Wás srdečnou
Radosti přegeme, a se těššme, že na Wsta-
nowenj Aposstolská nastaupage, a Čhrkew-
ných Práv, a Rozkazuw vdatný Hagi-
telowé wšsecku swau Pečj, a Prách, k
Wypuzenj toho škodliwýho Bedu slylný, a be-
dliwý wynaložili, aniž sprostný Lidé bezpe-
čně spáti s Hady nenechali. My žagisté, genž
w Starosti o wšsecký Čhrkwe, a o Spaseni
Lidu Křestianskýho se saužime, a snažně pe-
čugeme, žádné Práce neopausstége, se tro-
štugeme, že y s wassý Prách w tak we-
líkym Nebezpečenstwí Nám přispěgete. Za-
tim w Pokoře Srdce nasseho nepřestaneme
Wdha Nenywšššýho prosyti: aby Wám
Pomoc z Swatyně k Odwáceni Čhytro-
sti Aukladu strogých Nepřáteluw, a k hog-
nému Wyplnění Powinnosti wasse, milosti-
wě ydělil, k dobrému pak Začátku žadau-
čho

žadauchho Vúčinku Vám, a Stádu wassému
Aposstolskeho Požehnání neylaskawég vde-
lugeme.

Dáno w Ržjmě v Nespwoětégssý Mas-
rye Wětssý: dne 25. Listopádu 1766.
Klasseho Papežstwí Rołu dewátýho.

Snæ Cæsaræ Majestatis CAROLI VI. Imperatoris, & Regis Boemiæ Sanctio, & Constitutio poenarum in eos, qui libros hæreticos conservant, vendunt vel dispergunt.

My N. N. Beho Milosti
Křijmskýho Cýsáře, w Ger-
mányi, w Špaňhelich, Vhers-
kýho a Čžeskýho Krále, re-

spectivè skutečné tegné y jiné Raddy, Kos-
mornjey, zřizenj Králowstj Mjstodržjcy,
a Negwyššj Předlnjcy Zemstj w Krá-
lowstwj Čžeském, zč. Známó činjme wús-
bec, a gednomu každýmu gačyhoby týž Stas-
wu, Dústogenstwj, neb Powolánj byl, kte-
rať negwegšs = dotčena Beho Cýsaršká a
Králowšká Milost, na Nás pod Datum w
Wjdni, 28. Dne Měsýce Prasynce, teš mi-
nulýho 1725. Léta, milostiwě rescribivo-
wati gest ráčila, že to wšse, gačau totiz-
to Starostj, a Pečj Beho Milosti Weleslá-
wnj Předkowé, prawé, a samo = Spasytel-
né Swaté Křijmské Katolické Náboženstwj
w tom

w tomto dědičném Království Českém
rozmahati, naproti tomu ale, wšeliké Bluz
dy, a Kacířstwa vykoreneni, následowně
Spasenj Dussý Poddaných swých, chwális
tebně fedrowati, a prawý Pokog, Mjr,
Sštěstj, a Prospěch Země wpewňowati,
gsau se wynasňazowali, djlem z tohoto giž
dáwným Časem od slawné Paměti Cýsaře
Karla Čtvertýho, gažožto Krále Českýs
ho, wčiněného chwálitebného Zaopatření,
djlem ale z těch, w minulým Sæculo, pod
šťiastným Panowánjm Jeho Milosti Cýs
sařské negmilostiwěgššýho Pána Praděda,
Děda, a Otce, Ferdynanda Druhýho, Fer
dynanda Třetjho, a Leopolda, wšse slas
wné Paměti Cýsařů a Králů Českých, Ge
neralij a Patentů, dostatečně powědomo
gest, načez taže dobrý Aučineš s obwozlas
štnjm Prospěchem a Zrostem tohoto dědi
čného Království Českého, gest nasledo
wal, od té Doby, w krátkých Létech ale,
Jeho Cýsařská a Královská Milost s wel
kým Nezalíbenjm wyrozumjwati ráčj, kte
rať ten giž w tomto Království vykore
něný Kacířský Blud sem y tam ne gen w
Kragjch mezy sproštným nevmělym, a tudy
lehce

lehce přewedenu = býti mohaucým Lidem
sedlským, nýbrž y w Městech, a to y w sa-
mých Městech Pražských, se wystytowati,
a wždy dále rozmáhati počíná; A gakož
w dotčeném dědičném Královstwj Českém
dle Ustanowenj Zemského, žádné jiné, krom
samo = spasytelné Římské Katolické Nábo-
ženstwj, sub poena Criminis contra Sta-
tum se nepřipausstj, pročez Jeho Cýsar-
ská a Královská Milost, Mocý negrowš-
šýho Auřadu swýho, témuž se wystytugj-
cýmu welice škodliwému Zlému, kterézto
před Časy tomuto dědičnému Králow-
stwj tolik Nerěstj gest spůsobilo, nápodob-
ně, gaž geho Milost Weleslawnj Před-
kové, se wššy Přisnostj w Přjč wtkročiti
chtjti ráci: Odkudž tedy nad předesslé, za
tauz Přjčinau giž prosslá milostiwá Narj-
zenj, gať na Důstognýho swýho Knjzete,
Nábožnýho a wěrnýho milýho, Ferdynan-
da Arcy-Biskupa Pražskýho, Primatem to-
hoto dědičného Králowstwj Českého, Le-
gatum natum, a skutečnau Tegnau Raddu,
gať dalece se w tom Přičiněnj Duchowen-
stwa dotýče, tať taťe na Králowstwu Ap-
pellacy, gať totižto ona, in hoc crimine

hæreseos publico, inquirendo, judicando,
& puniendo, pokračowati mĳti bude, wisse
nálezitě a konečně progĳti dáti ráčila, a to
sŷce, gakož negwegŷs = dotčená Geho Cý-
sařská a Králowská Milost, mezy giným,
& dokonalegššým Zamezenj tehož Zlého, za
potřebné býti uznati ráčila, to až posawá-
de gen arbitrarie, a málo kdy & nálezitému
Prořázanj Přejnosti dokročené Trestánj dot-
čeného Kacýřstwa, specificce, a tak wysa-
diti, a ustanowiti, aby tudy winššowaný
Effect nasledowati, a ti, genžby w též wes-
lice škodliwé Zločinošti winnj nalezeni by-
li, nálezitě potrestáni, ginj ale následowně
od podobného odstrasseni býti mohli; Pro-
čez tedy Geho Milost Cýsařská a Králowská,
po bedliwém té Wěcy Powáženj, ratione
generis, & graduum poenæ, na budaucý
Časy takto ustanowiti ráčj: Že

Primo: Takowý Poddaný, w Bragi,
gať mužského, tak ženského Pohlawj (neb
o měšštianských Osobách, nižegi obwzláššenj
Wyměrenj nasledowati bude) genžby per
actum aliquem externum, veluti per hæ-
reticam sumptionem sub Utraque, aneb gi-
nať

naš, de Hæresi vel confessus, vel convi-
ctus, a taž w Crimen publicum, & status
hæresis definitæ, tim samým giž byl wpadl
ponegprw od Králowské Appellacy, s ge-
dnoročnjm přisným obecným Dilem potres-
stán, a kdyby w Čzase téhož gednoročnjho
Djla obecnjho, k prawé swaté Řzjmské Wj-
ře Katolické se nawrátíl, tedy tažowý (ma-
ge wššak na něj bedliwý a dobrý Pozor Dus-
chowenstwo, Auřad Kragský, Wrchnost,
Spráwce Hospodárský, y Práwo) zase do
Domu propustěn, a tam přigat býti má :
Kdyby ale

Za druhé : tažowý Zločinec, po Wy-
stánj téhož Roku, neb Djla obecnýho, ge-
sttē předce při Bludu swým pozústal, tedy
k témuž Djlu obecnýmu dále, taže druhý
Roč, a kdyby gesttē se nepodal, též y třetj
Roč přidržán, gestliby pač to wšše nic nes-
prospělo, proti hrdelnjmu Reversu ze Země
wypowěden, a kdyby tažowý Relegatus za-
se w Zemi se postjhnauti dal, pro tač opo-
wážliwé Nawrácenj, a Žrussenj Urphedy
na Hrdle Měčem trestán; Wššakliby

Za třetí: ti, genžby se w Dile obecným obrátili, a šrže Přiznání Wjry, k prawé Cýrkwi zase přigati gsauce, následowně zase k swýmu předesslému Bludu se obrátili, a tehož přesvědčení byli, takowý Relapsi, pro tož opáčené Odpadnutí od prawé Wjry, a tak ob jam commissum duplex Crimen Apostasiae, byliliby Muži na Galléry spůsobné, tímž Trestem na Galléry, bez Vsazení, a Wyměření Času, stíženi, Ženy ale, a na Galléry nespůsobnj Muži wymrskani, a dle Stracení wšseho Smění swého (genž Wrchnostem, z Ohledu té ex causa publica trpjící Stráty Poddaných, připadati a náležeti bude) ze wšsech Cýsaršských a Králowšských dědičných Zemí, na Wěčnost relegirowáni býti magj; Při čemž Wrchnosti takowé sobě připadlé Grunty, s ginými Katolickými Poddanými zase osaditi, nikoliw ale sobě ad Dominicale přiwlastňowat powinni budau. Co se dále

Za čtvrté: Sausedů w Poddacých neb Wrchnostinských Městech dotýče, respectu těch, oni gradus pcenarum nápodobně tak, gať při Poddaných neb Sedlácých zachowani; Gaťo y

Za pát

Za páté: Osoby městské, w Královských
a swobodných Městech, kdyby se sprostných
Městianů tegřalo, tež gednorocnjm, a kdy-
by se neobrátili, s dálššým dwau = a třje-
tjim obecným Dilem, a při dálššy Twardo-
ššygnosti, s Relegacy in casum relapsus ale
s Trestem na Gallery (gakž wegšs při Pod-
daných giž podotknuto gest) spolu s tau-
gich swobodných městských Osob, při teš
poslez dotčených Příběžých Twardoššygnos-
šti, relapsus, specialiter, & indistincte, tu-
to ustanowugjcy Confiscacy gich Eměnj,
trestáni býti magj; Kdyby pak ale proti
Vladálosti kdo ex Civibus qualificatis, seu
honoratioribus, genžby obwozlašštnj Ohled
zasluhowali, gakžto Osoby Konšselšké,
Nobilitati, neb negakau Službu Králow-
škau magjcy, w tomž Bludu Kacyřštwu
postijeni byli, tedy má Králowšká Appel-
lacy, před Wyhláššenjm Ortele, takowý s
dobrým Zdánjm, Jeho Milosti Cýsaršké a
Králowšké odeslati, a dálššy Resolucy oče-
řawati. Poslez ale, a

Za šesté: Respectu těch, genžby se o-
powázjili w Domých swých, w Městech, Mě-

stečkách, Wesnicých, aneb giných w Samo-
tě, a postranních Místech, Kacýřské Včite-
lé a Wyssance přehowáwati, a Kacýřské
pokautné Schůzky konati, neb takowé za-
wržené Knjhy přináseti, a rozdáwati, ga-
lož y respectu Kacýřských Wyssanců, Pod-
wodnjů, a giných, genž sprostný Lid pod-
mániti se osmělugj, tu Jeho Cýsaršká a Krás-
lowšká Milost ne gen při tom giž w Jozef-
ffinské criminalnj Instrukcy, wyměřeným
Trestu Meče, tak že podle toho takowj
Přigjmači, Rozšywači, a Podwodnjcy,
kdežby wystaumáni byli, y hned zagati, a
Králowšké Appellacy, k Provedenj crimi-
nalnj Inquisicy, odewzdáni býti magj, doko-
nale zanecháwati, anobrž také pro téhož,
genžby Kacýřskýho Včitele wystaumal, a vz-
dal, gedno Sto twrdých Tolarů, pro one-
ho ale, genžby takowýho Podwodnjka do-
konce dostawil, tři Sta Zlatých Regnských
za Recompens tuto wywrhowati ráci, kte-
réžto Obdarowánj od Jeho Milosti zde-
šskýho Gubernio, ex Publico y hned w Hoto-
wosti zaprawené, a přitom gesstě téhož
Gměno dokonale zatageno býti má.

hé Wrchnosti, wzláště pak gich Spráwco-
wé Hospodárstj, tež djlem také Auřadové
Kragstj, tu giž předessých starých Paten-
tjch nařizenau Wraucnost a Pečj, w bedli-
wým Pozoru na Poddaný, a kdyžby co poda-
wodného Kacýřského seznali, s ochotným
Přetrženjm téhož, nepokračowali, kdežto
kdyby se powinně byli přičinili, bez wššy
Pochybnosti témuž zlému welice zamezeno
byti mohlo; Pročež Jeho Cýsarstá a Krá-
lowstá Milost, Nám milostiwě nařiditi gest
ráčila, spolu také wššecky Wrchnosti, Sprá-
wce neb Slaužjcy Hospodárstj, wzlást tu,
kdež Wrchnosti in loco negsau, bezelstně
napomenauti, aby na Poddaný bedliwěga-
ššy Pozor dali, aby při samo = spasytel-
ném Katolickém Náboženstwj zachowáni,
nikoliw ale pod Aukau od toho koliw k Blu-
du Kacýřskému podwedeni byli, wšše neg-
wegšs se wynasnažowali, kdyby ale který
Poddaný podezřelý byl, to hbytě a náležitě
naprawili, a o tom, pokudž zapotřeby,
Nám, gačožto Králowskému Gouverno,
k částnému potřebnému Zaopatřenj, Sprá-
wu učinili, pak také aby Rodičowé Djetky
swé, k Kázanj Slowa BŮžjho, a k Wyo-
čowán

čowánj pilně přidržowali , a spolu s njmi se
nagjti dali , tež w Čas trwagjčých Služeb
BOžjch, gať Káno, tať po Polednj, Hospo-
dy se zawjraly, a Muzyky se netrpěly, a tu-
dy Lid k Chrámu Páně, a Službám BOžjm,
tež Spasýtedlnému Wynavčenj přidržán
byl, se přičiniti, a syce wisse gen mocné k se-
drowánj této nábožné Důležitosti, bezelstně
příspěti, gaťož y Králowssstj Hegtmani
Kragssstj nato a obwzlássně taťe na Wlu-
zowánj Kacýřských Wyslanců, a Duffý Pod-
wodnjků, tež na Přiwáženj Kacýřských
Kněh, bedliwý Pozor mjtí hleděli, gaťby
syce Eho Cýsarstá a Králowstá Milost,
kdyby ktera Wrchnost, tož Země:Otcowsté
milostiwé Napomenutj mimo sebe pustila, a
podle téhož se nezachowala, nýbrž w tom
nedbandliwá a spozdilá byla, Králowssstj
Hegtmani Kragssstj ale taťe to, od Strany
swé sprostředkowati, aneb na nás k Zapa-
třenj zanesťi zanedbali, gim wssem to přj-
sně a cytedlně stjžiti ráčila: Gaťož taťe
Wrchnosti a Magistrátowé k tomu napome-
nuti býti magj, aby Děti těch Kodiců, genž
k prawé Wjře se nawrátiti nechťegj, po-
brané, a w Městech s Katolickými Poru-
čnjky

činy zaopatřené, w Kráži ale dobrým Ka-
tolickým Hospodářem, gač Chlapcý tač Děs-
vočata, do Služby dáne byli. Aby tedy
žádný z Newědomosti se wymlauwati ne-
mohl; Pročez gsine tuto negmilostiwěgššý
Resolucý, w přjtomných Patentjch wúbec
wyhlásýti zapotřebné býti uznali, odkudž
tedy gednomu každýmu, gačýho by týž
Stawu, Dústogenstwj, neb Powolánj byl
tuto přjsně přikazugeme, by dle dotčeného
Geho Milosti Cýsaršské a Králowšské negmi-
lostiwěgššýho Ustanowenj, poslussné se zachoz-
wati, ostatně pač wšseho Trestu se pilně
warowati hleděl. Dán na Králowšským
Hradě Pražským, Dne dwadcatýho dewátý-
ho Měsýce Ledna, Léta semdnáctistýho
dwadcatýho ššestýho.

Wogtich Wáclaw Wendau.

Eadem Sanctio a Sua Cæsarea Majestate Apo-
stolica MARIA THERESIA confirma-
ta, 1749. & rurssum Anno 1770. pu-
blicata.

MAY N. N. Gegj Milosti
Kzjmské Cysarowny, Germá-
ny, tež Vherké a Czeské
Kralowny respectivè Skuteč-
né, Tegné y giné Kaddy, Komornjcy,
Saudcowé Zemstj, Negwyššjy Sudj,
tež Præsident a Kaddy Cysaró-
Kralowstvé Repræsenty a Komory
w Kralowstwj Czeském.

Známo činjme wúbec, a gednomu každý-
mu, gakyhoby oni Stavou, Dústogenstwj,
Auřadu neb Powolánj byli; A pozústáwá
bez toho w čerstwé Paměti, y také poroz-
djlně z prosslých Cysarštych Kralowstých
Rescriptů, a w Zemi publikowaných Pas-
tentů, obwzlasstně ale z oných, genž od

Cysářské Královské Mjstodržické Kancelář
ře České pod Datum 29. Dne Měsíce Lea
dna 1726. Roku w Tisku na Swětlo wy
šli, známo gest, s gářau Starostj a Pečj
panugjey Králové Českj pravé a samo
spasytedlné Swaté Řjmské Katolické Ná
boženstwj w tomto dědičném Královstwj
Českém rozmáhati, naproti tomu ale wšes
líké Bludy a Kacýřstwa wyřoreniti, následo
wně Spasenj Dussý Poddaných swých chwa
litebně fedrowati, a pravý Pořog, Mjr,
Sštěstj a Prospěch Země wpewnowati gšau
se wynasnázowali? neb to djlem z toho,
co giž za drahných Časů Slawné a Swas
té Paměti Karel toho Směna Čtwtý,
gářozto Král Český chwalitebně zaopa
třil, a ustanowil, djlem ale z těch w po
minulým a běžjeym Sto: Wěku od Ferdyn
nanda Druhýho, Jozeffa a Karla Šestý
ho, wšes Slawné Paměti Cysářů a Králů
Českých, prošlých Generalyj, Edictů a Pa
tentů tjm hodněgi wyplegwa, načěž take
dobrý Aučineč s obwzlässenjm Prospěchem,
a Zrostem tohoto dědičného Královstwj
Českého gest nasledowal; Nicméně od ne
dáwných Časů, obwzlässě ale od té zde
trwa

trwale poslednj Wogny s Helibkau se to zna-
menalo, kterak ten giž w tomto Králo-
wstwj Czestém wykoreněný Blud sem y tam
mezy sprostným nevmělym, a tať lehce pře-
wedenu býti mohaucým Lidem sedlským,
y taťe w Městech, a Městečkách se zase
wyskytowati, a wždy dále rozmahati po-
čjná, který znamenitě odtud swůg Počátek
bráti se zdá, že w Času poslednj Wogny
od porozdjlnýho Lidu, obwzláště ale od
těch z nekatolických Kragin se spátky na-
wracujících Emigrantů, Poppů, a Swo-
dnků, y taťe od těch do Karlowých Wa-
rů a Teplice pro Všetřenj swěho Zdrawj
přicházegjících podobných giněmu Nábožen-
stwj oddaných, porozdjlně negen Lutherpán-
ské, Kalwijnské, anobrž y Pietystské, Hus-
sytské, a wšsechny gině Katolickému Nábo-
ženstwj naproti čeljcy Knjhy sem wnášené,
a od nich, gaťo y od zdegsšyho Lidu roz-
trusowáne býwagj.

Gaťož ale w tomto dědičném Králo-
wstwj Czestém podle téhož základnjho Vsta-
nowenj, žádné gině, kromi samospasytedlně
Rjžimské Katolické Náboženstwj, pod Poa-
tu

Ut au Criminis contra Statum se nepri-
pausstj.

Uby tedy tomu sem se wlauditi chtěgic
cýmu zlému, kterézto před Léty tomuto dě-
dičnému Královstwj Českému tolik Ne-
snázi a Neřestj gest způsobilo, s wssý Přj-
snosti w Přjč kročiti se mohlo, nebo Segi
Cýsaršká Královská Milost na Czlánek Ná-
boženstwj neypředněgšý Řzetel mji, a týž
předewssým gíným bezelstně pozorowánu
mji, a tať Námi milostiwě poručiti gest
ráčila, znamenitě na to wždy pozorowati,
by naproti tomu nic se negednalo, nýbrž
wsselikere Přčiněnj, a Zlé y hned gestě w
Gjstrách, dřiwě nežliby do Plamene přisso,
se wdusýlo, a wtutlalo.

A gažož náddotčeným Spůsobem Wná-
ssenj a Rozsýwánj Kacyřských, a wssch gic
ných Katolickému Náboženstwj na Přjkorj
gsaucý Kněh za negššodliwěgšý Wěc dle
Stuffenosti se býti widj, a tať tomu se wssý
Mocý, a wmyslitedlnými Prostředkami Zá-
mezeť položiti zapotřeby gest.

Pročež k jedného každého, každýho by
oni Stavou, Důstogenstvoj neb Povolaní
byli, bezelstné Powědomosti, a Pozorová-
ní tinto se w Známost wvádí, a ustanowu-
ge: Že wššyčtí ti, genž se opowážejí w
swých Domech, Městech, Městečkách, We-
snicých, neb na Sednotách kacířským Včitel-
lum, a Wyslancum Přehowáwání dáti, neb
kacířské Saukromí Schůzky držeti, a nebo
kacířské Knihy sem wnášseti, a rozšýwati,
neméně naddočení Wyslancey, Poppi, a těm
podobní Přehowáwatelowé, Rozšýwáci,
a Swodnjcy, genžby sprostný Lid podwá-
děti se osinělili, a w tom by přewědčeni byli,
s tím giž w Jozeffjnské Hrdelní Instrucey
wyměřeným Trestem na Hrdle potrestáni a
stížení býti mají,

Nemá tedy nižádný do Karlowých Wa-
rů neb Teplice pro Všetření swého Zdra-
wí přicházegicý ginému Náboženstwj ods-
daný, buď on kdo buď, neméně žádný Ru-
pec, neb Forman, Kraglár, Přizník, nebo
Pláteník, a nebo Wratislawský, Nornberk-
ský, Lipský, neb Chomutowský, a giný Po-
sel, neb kdokoli giný, negaké kacířské, a od

pravého Katolického Náboženství, a Wj-
ry Wyznání gačymkoli Spůsobem vzdá-
né Knihy do tohoto Království Českého
vnášseti se pokusyti, an, pokudž někdo té-
to Zápowědi naproti by gednal, a podobné
Kacířské Knihy s kupeckým Zbožím neb bez
něho, aneb na giný Spůsob sem přinesl, mja-
mo toho, že ten a takový y hned práwně po-
držán, a criminaliter na Potaz wzat, ano-
brž y s Confiskowáním wšseho swého Zbo-
ží stížen, Wyzraditeli ale toho, buďto Tre-
tinu téhož propadnutého Zboží, aneb řdy-
by genom samé Kacířské Knihy přinesšene
byly, ex Publico Odměnu vžiti má.

A poněwádž podobné Kacířské Učesťi
y také proto Zrost bráti Přejležitost měly,
že Dilem Wrchnosti, obwzláště ale gich
Hospodáršstj Služebnjcý, nápodobně Krá-
lowšstj Pánj Hegtmani tu giž w předesšlých
starých Patentech a Generalyi naržzenau
horliwost, Pilnost, a Peči, by totiž ná Os-
bywatele, a Poddaný pozorné Oko měli,
a řdyby něco Kacířského wypátrali, to y
hned zamezili, wjce w Pozorowání nema-
gj, an řdyby swému powinnému Přičinění

zadosťi učinili, žádná Pochybnošť býti ne-
můž, než žeby tudy Zrost té Třešti negroje
zamezen, a odvrácen býti mohl.

Odkudž společné Wrchnosti, a gich
Hospodářstj Správcowé a Auřednjcy, ob-
wzlaště ale na těch Mjstách, kde Wrchnosti
osobně přítomne negsau, mjstně se napomjnas
gj, aby na poddaný Lid, Magistrátowé
ale w Městách a Městečkách na Měšťian-
stwo pozorné Oko měli, a aby oni při samo-
spasýtedlném Swatém Řjmském Katolickém
Náboženstwj zachowáni, a pod Řukau od
ničadnýho k Kacyřstwu přewedeni nebyli,
wssemožnau Pilnošť wynaložili; kdyby pak
ale naproti gednomu neb druhýmu z Pod-
daných negaké Podezřenj vypuklo? to y
hned sprostředkowali, ano kdyby toho Po-
třeba byla, o tom Nám gakožto Králowstka
mu Gouverno k rychlému Sprostředkowá-
nj Známošť dali, neméně take aby Rodiče
swé Djtky k Slyssenj Slowa Božjho, a Ka-
techysmusu neb Křestianského Wyočowánj
měli, a s njmi na Kázánj dle wssy Možno-
sti sami osobně nagjti se dali, gakož y byw
Čas Služeb Božjch, buďto před- neb po
Po-

Polednj, Krčmy a Hospody zavřené, a w
njch Muzyka trpena nebyla, následowně Lid
do Kostela, a Katechysmusu přidržán byl, se
přičinili, ostatně ale swau negwětšsý Moc
a Sílu k Zniku a Sedrowánj praweho Ná-
boženstwj wynaložiti Králowssstj Páni Hegt-
mani take na to, obwozlässně ale na sem se
Wluzowánj Kacyřských Wyslanců, a Du-
šsý Mordirů, tež na Wnásšenj sem Kacyř-
ských Kněh, wždy bedliwý Řzetel mjeti,
tjm gistěgi se wynasnázili, anby ginák, kdy-
by se to na gedné neb druhé Wrchnosti
shledalo, že ona toto Wapomenutj za Hřbet
by položila, a w tom negakau Wáhawost
na sobě seznati dala, Králowssstj Páni Hegt-
mani ale to by hned nesprostředkowali, a-
neb to na Wás k dálšsýmu Zaopatřenj neza-
nesli, k njm ostře a cytedlně přikročeno, a
take dle Powahy Wěcy Gegj Cýsařo-Krás-
lowské Milosti k dálšsýmu slusnému Dohlje-
dnutj oznámeno býti muselo; nebo Wrchno-
sti y take tam se powkazugj, by oné od po-
dezřelých a zatwřelých Rodičů gich Děti
pryč wzali, a ge w Městech s Katolickými
Poručníkami zaopatřili, w Kragjch ale ge
nepodezřelým Katolickým Hospodářum do

Služby za Pachořika neb Divčicy dali,
Mimo toho a

Doněwádž také k Sedrowánj samo = spa-
sytedlného Katolického Náboženstwj za wel-
mi prospěšné a užitečné uznáno, ano y to
giž Prostředkem Královských Mjstodržis-
kých Patentů pod Datum 29. Dne Měsíce
Ledna 1726. Roku řetelně nařizeno bylo,
že, tak gačo w tomto Královstwj Českém
wyššýho Stavu Wrchnosti Mocý té Segj
Královské Milosti složené Přisahy Wěrno-
sti, že swý Poddaný k Řjmskému Katoli-
ckému Náboženstwj mji chtěgi, jurato se
zakazugj, nápodobně Městianstwo w Mě-
stách Prostředkem Přisahy Městianstwa na
Zachowánj Článků Katolického Nábožen-
stwj přisahagj, tak také Rychternj Práva,
neb Rychtáři a Konsele we wssch poddás-
cých a wrchnostliwých Městách, Městečkách
a Wesnicých w tomto dědičném Královstwj
Českém, kolikrátkoli na nowo obráni, a do
obyčegné přisazné Powinnosti wzáti býwa-
gi, y také znamenitě toto k Ruce gich Wr-
chnosti přisahati magj: že ne gen oni Rych-
táři a Konsele sami při samo = spasýtedlném
Řjms

Ržijnském Katolickém Náboženstwj peroně,
a ostaroicně setrwati, alebrž také k tomu
swé Manželky, Dítky a Čeládku, gačo y
ostatnj wsschny Obywatele Obce, které
předstaweni gsau, pilně k tomu miji, a aby
wssyčni dle swé negwětšy Možnosti k Slu-
žbám Božijn, a Katechysinusu přítomni byli,
se wynasnažiti, mimo toho žádných Kacyř-
ských Swůdců, neb podobných Kněh Wlu-
zowanj nepřipausstěti, anobrž, gačby neg-
dřjwe na někoho Podezřelost se wystytl,
to y hned Wrchnosti, neb Auřednjkowi
oznámiti, a konečně wsse to činiti wolnj
býti chtěj, a powinnj býti magj, cožby k
Zachowanj a Rozššyřenj Swateho Ržijn-
ského Katolického samo: spasytelneho Ná-
boženstwj, a Wywráčenj a Wykoreněnj Blu-
du Kacyřského jim zamožné bylo.

Že pač ale na Wrchnostliwých Hospo-
dárských Spráwčých neb Auřednjčých, na
gich Pilnosti a Horliwosti w Zamezenj Ka-
cýřských Bludů mnoho záleži; tač toho steg-
ná Potreba wyhledáwa, že gačo Poddácý,
Nychtářj, a Konsselé, tač tače oni Hospo-
dáršstj Auřednjcy negen budaucně w swých
k Au-

k Ruce swých Wrchnosti skládaných Přisá-
 hách a Powinnostech prisahati, anobřz,
 kterjž dosawáde Wrchnostliwau Přisahu
 na sobě nemagj, co neydějwe pod Přisahu
 s řetelným Potážením k tomu té Rychtárům
 a Konsselum předepsané Clausulæ Religio-
 nis wzati býti, a jim gessťe toto přisaditi
 se má: že oni Kragským Auřadum a Wr-
 chnostem, zdalíž Katechysinus dle Uařizenj
 Duchownj Wrchnosti každau Neděli a Swáz-
 teř se koná, a nebo někdy, a kolikrát wy-
 nechán býwá? Každý Měsýc bezelstně a bez-
 pečně oznámiti chtěgj a magj, by tak od
 Wrchnosti takowá Wáhawost na toto Krá-
 lowské Gouverno, a odtud dále na Ducho-
 wnj Wrchnost k Sprostředkowanj zanesena
 býti mohla, kterážto Rychtárům a Konsses-
 lum, tež Hospodárským Spráwcum neb Au-
 řednjšum předepsaná Clausula Religionis na
 Bonec těchto Patentů připogena gessť.

Aby tedy nižádný s Newědomostj se
 wymlauwati nemohl; Pročež se to Mocý
 těchto Patentů w Známost wwadj a gedno-
 mu každýmu, gakýho by oni Stawu, Dů-
 stogenstwj, Auřadu neb Powolánj byli, mje-

stně se napomíná, a gím se přikazuje, by oni
toto na Segj Cysárské Kralowské Milosti
wegslowně Negwyššýj Poručení in bonum
Religionis učiněné Wyměření we wšsem po-
winně a bezelstně pozorowali, a to tjm wjc
proto, anby Segj Milost, kdyby se to shle-
dalo, že Wrchnosti neb gich Spráwcowé
neb Auřednjcy, a Rychternj Práwa této Pa-
tentalnj Obsažitelnosti a Poručení se wššý
Příčinliwostj a Wynašnáženjm zadosťi neva-
činili, ge štz swýho Kralowšýho Procu-
ratora, neb Fiscusa, Rychternj Práwa, a
Hospodářský Auřednjky, ale ginými ostrými
Počutami stžiti, ano y tače gakožto Krá-
wo: Přisaznjky dle Powahy Wěcy bezpro-
migitedlně na Těle a Hrdle potrestati dá.
Dán na Kralowšým Hradu Pražšým, Dne
sedmnáctýho Měsýce Žárj, Léta Páně Tisýs-
cýho Sedmistýho Čtyrydcátýho Dewátýho.

Gyneš Antonjn Charwat.

Claufula Religionis,

Iteraužto wssychni Wrchnostli-
wj Spráwcowé při Složení Wrchno-
stem Přisahy k gich Powinnostem Hospo-
dářským, spolu take přisahati magi;
Totižto:

Sá N. přisahám Pánu BOHU
Wsemohacýmu, Blahoslawené a od Hřichu
počátečnyho Neposkwrněné Panně Maryi
Matce BOžj, a Wsem Swatým, pať N.
že, zc.

Ostaně ale, netoliko sám při samo-
spasytelném swatém Římském Náboženstwj pevně
setrwati, alebrž take k tomu Manželku mau,
Djtky, a Čeládku domácí, gaťo y Řychtáře,
Konsele, též wssechny Poddaný, pilně při-
držeti, a aby wssychni gať negwegss možné
při Službách BOžjch, a spasytelném Wynas-
včowánj Wjry Katolické se wždy najiti da-
li, pozorowati, pať Brálowským Auřadu
Kragským, a Wrchnosti, zdali takowé Wyr-
včowánj Djteř v Wjře Katolické, dle Řáz-
du od Duchownj Wrchnosti ustanowenyho

strze Saráře, každého nedělního a svátečního Dne pilně se koná, a nebo a gať často os pomenute bývá? Každý Měsíc wěrně a konečně oznámiti, y dále také na to, aby žádní Wy slancy, a Podwodnicy Kacyřští, neb také Rnjhy Kacyřské přechovávané a wlauzené nebyly, bedlivě ssetřiti, alebrž gať negdějwe by proti někomu Podezřelost se wyskytla, to bezewšeho Prodlenj Wrchnosti wygez witi, a syce wšechno, coby k Zachowánj a Rozššýřenj samo = spasytedlného swateho Ržjmského Náboženstwj, a k Odwrácenj neb Wykořenenj Bludu Kacyřského mně wždy možného bylo, činiti chcy a mám; Tak mi dopomaheg Pán Bůh Wšsemohaucý, Blas hoslawená a od Hřjchu počátečnyho nepos štkorněná Panna Marya Matka BŮžj, a wšsychni Swatj, Amen.

Claufula Religionis,

Kteraužto Práva, neb Saudec-
wé, a Přiseznej we wšskeh Poddacých
neb Wrchnostliwých Městech, Městecích,
a Wesnicých w Králowstwí Čjckém, kdyliw-
hy renovirowáni, a na obyčegnau Práwní Přis-
sahu bráni byli, tolikěž, a bezelstně přísahati,
a k tomu od Wrchnosti konečně
přidržáni býti mají;

Totijto:

Sá N. přísahám Pánu B O H U
Wšsemohaucýmu, Blahoslavené a od Hřjchu
počátečnyho Neposstorněné Panně Maryi
Matce B O ž j, a wšsem Swatým, pať N.
že, zc.

Ostatně ale, netoliko sám při samo-
spasýtel-
ném swatém Řjmském Náboženstwí perwně
setrwati, alebrž take k tomu Manželku mau,
Djtky, a Čzeládku domácí, gačo y ostatnj
wšskehny Obywatele Obce mně pod Práwní
Spráwu swěřené, pilně přidržeti, a aby
wšsychni dle neywoyššj Mložnosti při Slu-
žbách B O ž jch, a Wyrčowání Djtek v Wj-

ře Katolické, se vždy najiti dali, pozorowati, y dále také na to, aby žádnj Kacířstj Wyslancy, a Podwodnjcy, gačo y Kacířské Knjhy wlauzené, a přechowáwane nebyly, bedliwě sšetřiti, a gač neydrjwe by proti někomu Podezřelost se wystytlá, to bezewsseho Prodlenj Wrchnosti, neb gogimu zřizenyému Spráwoy oznámiti, gačo y také wssechno, cožby k Zachowánj a Rozsřřenj samo s spasytedlného swatého Řjmského Náboženstwj, a k Odwrácenj neb Wytozřenenj Bludu Kacířského, mně vždy možného bylo, činiti chey a mám; Tak mi dopomaheg Pán Bůh Wssemohaucý Blahoslawená a od Hřjchu počátečnyho neposřtwřená Panna Marya Matka BŮžj, a wssychni Swatj, Amen.

§. I.

De expurgatione seu correctione Librorum.

In expurgandis ab erroribus libris Sinico atramento optime errores obliterari poterunt, juxta adnotatas in Indice paginas, & lineas. Expurgati ab erroribus libri fideliter restituantur iis, ad quos pertinent. Quod si quidam durioris cervicis deletos errores rursus ex aliis incorrectis libris descripserint, aut id, quod obliteratum est pertinaci curiositate diluerint, facile colligendum est; quo animo possessor libri in errorem deletum feratur, ideo de eo emendando serio curandum est.

§. II.

Methodus cognoscendi libros Boemicos hereticis erroribus infectos.

Experientia compertum est: quod pluri-
mi in rudi plebecula reperiantur, qui sim-
pli-

plices videri volunt, interim astutia sua *Moliuntur fraudes contra animas suas.* Prov. I. v. 18. Et tanquam *Filii hujus seculi prudentiores filiis lucis in generatione sua.* Luc. 16. v. 8. Ut libros hæreticos tutius possideant, & se a pœnis tueantur, prima folia (in quibus titulus libri; & nomen Authoris exprimitur) ex suis libris eruunt. Alii ex optimis libellis folia prima decerpta hæreticis libris appingunt. Alii primo loco catholicos libros, secundo, aut medio hæreticos in unum codicem compingunt. Nusquam itaque expedit: primas paginas, vel obiter duntaxat ipsum librum lustravisse: sed diligenter est disquirendum: num argumentum libri concordet cum titulo præfixo. Videndum præterea: an non in medio, vel fine alius liber hæreticus catholico appactus lateat.

Si primis foliis destitutus liber in manus obvenerit, perspiciendum est: an non nomen, & cognomen Authoris in fine Dedicætionis, aut Præfationis ad Lectorem, aut ipsius libri exprimat? Tandem juxta cognomen Authoris quærat in Indice: num liber corrigendus, num abolendus sit?

Si

Si nec ex fine Dedicationis, nec Præ-
fationis, nec Libri cognomen Authoris co-
gnoscitur, inquirenda est materia, seu ar-
gumentum libri, v. g. an sit: Přemysšlová-
nj, Rozgimánj, Weyklad, Rozmlauwánj,
Pisně, Modlitby &c. Juxta hos titulos liber
in Indice designatus inveniri poterit.

Si vero in Indice non inveniretur, juxta
sequentes regulas cognoscendus erit;

1. Omnes libri, in quibus nec nomen
loci, ubi typis datus est, nec Typographi
exponitur, sed duntaxat: Léta Páně 1720. &c.
merito suspecti de erroribus hæreticis sunt
habendi, & diligenter revidendi.

2. Libri Boemici Drezdæ, Lipsiis,
Zitaviæ, Berolini, Amsterdámě, Laubně,
Lewočj &c. & in aliis locis hæreticis im-
pressi, si materiam fidei pertractant: v. g.
expositionem Scripturæ, Evangeliorum, fidei
articulorum, sacramentorum &c. ut hære-
tici tollantur. Si materiam indifferentem
e. g. Medicam, historicam &c. continent,
diligenter lustrandi sunt: an non quæpiam

fidei nostræ sanctæ, & religioni contraria
in illis inspergantur.

3. Boemici libri materiam fidei tractantes typis germanicis vulgo fractura, editi non permittantur, nisi diligenter revisi.

4. *Biblia Boemica.* I. in quibus Libri Judith, Tobiaë, Sapientiaë, Ecclesiasticus, Baruch, Machabæorum, & Danielis, a Capite 13. & Esther a Capite 11. inter Apogryphos recensentur tanquam hæretica minime permittantur.

II. Si in Bibliis Boemicis reperiuntur, sequentes textus juxta vulgatam in Boemicum translati, & nullatenus corrupti: in Veteri testamento:

Pf. 138. v. 17. *Mně pař přjliřs, vctěni
gsau Přátele twogj, BŮže! Přjliřs pošlyně
no gest Knjžetřwj gegich.*

Pf. 150. v. 1. *Chwalte Pána w Swas
tých geho.*

Eccl. 34. v. 8. Bez Klamu bude skonáno Slovo Zákona, a Naudrost w Vstech Wěrnýho bude srownána.

Eccl. 38. v. 24. W Odpočinutj Mrtwýho odpočinauti včiči Památku geho, a potěš ho v Wygjtj Ducha geho.

In Novo Testamento.

Luc. 1. v. 28. Zdráwas Milostj plná.

2. Petr. 1. v. 10. Protož Bratři wjcegi snažte se, aby gste skrze dobré Skutky gisté činili své Powolánj, a Wywoolenj.

Biblia ejusmodi bona sunt. Idem esto iudicium, de Testamento Veteri, aut Novo solo, habente dictos textus incorruptos.

III. Biblia: aut *Vetus*, aut *Novum Testamentum* citatos N. II. textus minime corruptos continentia vetustæ editionis, videlicet typis Moguntinis, Venetis, Augustanis, Melantrichi Aven. Weleslavina, Netoliczky &c. edita: ut cum vulgata concordent, a quibusdam erroribus in Indice fol. 23. expositis corrigenda sunt.

IV. Biblia, aut separatim Vetus, aut Novum Testamentum si ab Hæreticis habent adjectas notas, margines, scholia, aut summas singulis capitibus præfixas hæresim redolentes, aut clare continentis: Quale est Testamentum Novum ab Erasmo Rotero-damo versum, & in Boemicum idioma translatum, licet supra allatos textus non habeat corruptos, tamen ob versorem hæreticum, & ob errores hæreticos plurimos adjectos non sunt corrigenda, neque permittenda.

V. Biblia, seu Vetus, seu Novum Testamentum dum supra citatos N. II. textus ita, ut exponitur, corruptos exhibent:

In Veteri Testamento videlicet:

Pf. 138, vel ut in quibusdam reperitur 139. v. 17. O Pane! gať dráhá, vel etiam: O gať wysoká, neb weliká gsau Mysslenj twá! gať gest nescijslná Summa!

Pf. 150. v. 1. Chwalte Pána w Swaťtině geho.

Eccl. 38. v. 24. Když odpočívá Mr-
tvoý, přestaň pamatovati na něj, a po-
těš se nad ním pro Wygjití Ducha geho.

In Novo Testamento.

Luc. 1. v. 28. Zdráva buď Milostná.
Vel Milostí obdařená, vel Milosti došla.

I. Pet. 1. v. 10. Protož raděgi Bratřj
snažugte se Dowolánj, a Wywoleňj vpe-
wňowati.

Cum præter adductos corruptos textus
in plerisque singulorum librorum capitibus
cum Vulgata minime concordent expurga-
tione, & correctione non sunt digna.

5. De Psalmis, in versus, vel oratio-
nes redactis, in quibus paulo ante dicti tex-
tus corrupti reperiuntur idem esto iudicium.

6. Gezus Syrach. Dum in minori
forma videlicet in 16. v. 8. Wydaný w
Morawě, neb w Czechách až do Léta 1728.
duos textus a Luthero depravatos continet
scilicet:

W Kap. 4. o Wjře. Cítowěť k tomu
nepotřebuge žádných Lži, aby Příkazni Bo-

žj zachovával, a dosti má na Slovu Bo-
žim ten, kdo chce právě učiti, dele, & po-
ne juxta vulgatam: Bez Klamu bude skoná-
no Slovo Zákona, a Maudrost w Ustech
wěrného bude srownána.

W Kap. 56. o Smrti. Pariter dele
corruptum textum: Když Mrtvých odpoči-
vá, přestaň pomatovati na něj, a potěš
se. Et pone: W Odpočinutj Mrtvýcho od-
počínauti učíš Památku geho, a potěš ho
v Wygítj Ducha geho.

7. Alius Libellus Syrach in 16. Ro-
mano numero in margine signatus, cui ad-
jungitur expositio in decalogum, & ora-
tionem Dominicam, & ex Ecclesiastico dun-
taxat textus in diversas materias selectos ex-
hibet, plurimis erroribus scatet, neque cor-
rigi potest:

8. Alter Syrach, similibus fere typis
editus, sed Ecclesiasticum de capite in ca-
put referens utpote bonus permittendus est.

9. Tertius Syrach, in 16 - 12. libelli mi-
nores ab anno 1728. typis dati in Boemia &
in Moravia jam erroribus expurgati sunt.

10. *Pisně*. Si in cantionibus Boemicis præponitur melodia juxta cantum Germanicum præfixum, vel nomina Authorum hæreticorum ipsis cantionibus adjiciuntur, hujusmodi cantiones tanquam ex hæreticis versæ non sunt permittendæ.

11. Dum inter cantiones Boemicas reperiuntur quidam cantus ex designatis in Indice sub lit. P, pag. 207. signum est: quod pluribus erroribus hæreticis sint depravatae.

12. Si inter cantus Boemicos inveniuntur cantiones: O *Křtu*, o *Kljčich*, o *Zawedenj Cyrkwe*, o *Wečeri Páně*, o *Poskussenj Cyrkwe*, o *Antykrystu*, sub his titulis facillime errores hæretici latentes cognoscentur.

13. *Pisně* in 8. majori typo frequentius reperiuntur sine titulo, & nomine Authoris. Videatur: an non immixti sint cantus: *Při Službách Božjch*, o *Wečeri Páně*, o *Tele*, a *Křwi*, ubi ponitur versus: *Kdožby nebral z Dbožjho, bog se Pefla horauchyho. O Počánj, o Slovu Božjm.*

žjm. Cantus hujusmodi sunt Authoris a fide Apostatae Klimenta Bosáka adeoque minime permittendi.

14. *Djísne*, seu Cantus in 16. typis per-
vetustis, & in margine numeris Romanis
signati continentes cantiones: O Těle, a
Krovi Páně: Pán Bezjísš Lidu wěrnýmu zč.
O Počánj: W tento Čas nebezpečný zč. O
Přimluwách Swatých: Křyste negmilegšš
Králi zč. Item mezy obecnými Djísni: O
lidské Počolenj zč. Král wečný nás požeh-
neg zč. Hæreticis erroribus infecti sunt.

15. *Cancionalia manuscripta* diligenter
revideantur: I. an non aliquos cantus hæ-
reticos ex adsignatis in Indice pag. 207. Aut
paulo ante N. 14. relatos contineant.

II. In Credo: an non aliter ponatur ille
articulus: Swatau Týrkeu obecnau, Swas-
tých Obcowánj, in multis wěrných wywo-
lených Shromážděnj zč. quod corrigend-
um est.

III. Ad Sanctus, & Communionem an
cantus hæreticis erroribus aspersi reperian-
tur?

IV.

IV. Inter festales cantus, an de M. Joanne Hus, & aliis hæreticis cantiones admisceantur?

16. *Rorate manuscriptum* in folio. Corrigi potest, ut sequitur.

In cantu *Kryste neymilostivěgššh Králi* v. 3. loco *řromě tebe sameho*, pone: *bez tebe BŮha svého*. Versus 4. *Protož zč.* deleatur.

Na *Středu* in cantu: *Kácil gest pro nás štaupiti* v. 4. loco *řromě něho*, žádný nám neprospěge. Pone: *Neb bez něho žádný nám nic neprospěge*.

In cantu *Gezu Kryste my zagisté* versu 8. loco: *Žadný giny*. Pone: *Ty Neyvojššhý*.

In cantu *Wššhđni Lidé* v. 2. loco: *Protož ctěm geg*, a ne *Stwořenj*. Pone: *Protož ctěm geho Wtělenj*.

Be *Čtřvrtěk*, in cantu: *Kosu degte*. v. 7. loco: *same*, pone *drabé*.

W Pátek, in cantu **Bůh Slávy své** v. 7. loco: **Žádné Stvoření tobě neprospěge**, w kom pátkoli kromě **Krysta**, pone: bez **Krysta** žádný nám nic neprospěge, w kom kolivěk bez **Krysta**, v. 10. loco: w **žádné Stvoření**, pone: bez **Něho** w **Stvoření**:

W Sobotu, in cantu: **Bože Otče Wšestmohaucý**, v. 4. loco: **samého zč**, pone **Wzýšwegmez Pána BŮha** svého.

Quia vero variis in locis per Boemiam & Moraviam a diversis, hæretico tempore *Rorate* seu cantus Adventuales tum in Cancionibus majoribus manuscriptis, tum separatim conscripti inveniuntur, idcirco diligenter ejusmodi *Rorate* seu Cantus Adventuales præsertim in ferias hebdomadæ divisi, sunt lustrandi, & corrigendi juxta paulo ante expositos errores, vel etiam juxta adsignatos corruptos versus in Indice pag. 230. sub tit. *Rorate* *Obdlažnj*.

13. **Postylly**, **Weyklady**, **Summary**, **Navčeni** na **Nedělnj Epistoly**, neb na **Ewangelia** num hæreticos errores habeant? agnosci poterit ex **Expositione Evangelii Domini-**

minicæ infra octavam Nativitatis Domini ,
Dominicæ Palmarum, vel Passionis, Dom. 2.
val 5. a Paschate. Dom. 2. vel 16. vel 11. a
Pentecoste. In expositionibus festalium Evan-
geliorum hæretici errores facile cognoscen-
tur : Si post festum Visitationis B. V. M. vel
post festum SS. Petri, & Pauli Apost. ponitur
festum, vel memoria M. Jana Husa. Item
videatur expositio Epistolæ, & Evangelii in
coena Domini, festo Corporis Christi, S. Ste-
phani, S. Viti, SS. Petri, & Pauli Apost. S. Mi-
chaëlis &c.

18. *In libellis precatoriis*, si inveniuntur
preces: Při Službách Božjch, non accommo-
datae nostro SS. Missæ Sacrificio, před, a po
Přijímání Těla, a Krve Páně, vel Weče-
ře Páně. Obecná Spověd videlicet distin-
cta Confessio, ab ea, qua Ecclesia nostra uti-
tur post concionem: Bá hřšný Člowěk ode-
řikám se zč. Modlitby proti Pokußenjm,
Protivenstwjm, za Služebnjky Cýrkewnj,
za Ochranu, neb Zachowání, neb Rozho-
gněnj Slowa Božjho, za Přispořeni Wjry,
Modlitby o Pokání zč. Cum sensui Sanctæ
Matris Ecclesiæ in citatis precibus adven-
tur, non merentur emendationem. Adeo-
que

que nunquam permittantur in manibus fidelium.

19. *In libris materiam fidei pertractantibus* perlustrentur tituli: O Bohu, o Krystu Szysly, o Príkázaných Božých præsertim primum, & secundum præceptum. O Osprawedlněnj, o Cýrkwi, o Swátostech, o Pokánj, o Pokloně, o Těle, a Krwi Páně, o Swatých, o Služebnjých Cýrkewnjch, zc. Sub his titulis facillime hæretici errores latentes deprehenduntur.

20. *In libris historicis* videantur tempora Hussi, & sequentia Lutheri. Vitæ, & Acta Summorum Pontificum, Cardinalium, Conciliorum præprimis Basileensis, Constantiensis, & Tridentini. In his suum virus hæretici communiter evomunt; libri itaque similes non nisi diligenter ab erroribus, & ab iis, quæ fidelibus offendiculo essent, expurgati, reddantur.

21. Denique Libri Boemici ab Anno 1414. quo hæreses in Patria nostra grassari cæperunt, usque ad annum 1635. quo tandem feliciter a Ferdinando II. Imperatore & Rege Boemiæ pace cum Saxoniae Electore, &

Sve-

Sveco conclusa omnis residua adhuc hæresis
ex Regno proscrip̃ta est , typis in Boemia
dati de Religione , & materiam fidei tractan-
tes plerique erroribus hæreticis infecti sunt
tum ab ipsis Authoribus hæreticis , tum a
Verforibus in linguam Boemicam hæresi im-
butis,

Proinde nisi certo constet Authorem
aut Verforem libri fuisse catholicum , liber
illa ætate editus non permittatur , nisi prius
omnis hæretici erroris expers agnitus fuerit.

Denique in corrigendis , & eripiendis
libris prohibitis summa cura , & diligentia
observanda sunt ea , quæ tum a Sua Cæsarea
Regia Apostolica Majestate, tum a sua Archi-
Episcopali Celsitudine decreta , &
constituta sunt.

Verborum in hanc Bohemiam hactenus
non ab aliis Auctoribus hactenus, tum a
ca. phetia erroribus hactenus hactenus sunt
classis de Religionis, & naturam hactenus tractan-
ti. hactenus proscripta est, typis in hactenus
Sacro conuincimus hactenus hactenus hactenus

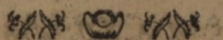
omnis hactenus erroris expers agnus fuerit.
illa etate edius non perueniant, nisi prius
aut Verborum hactenus hactenus hactenus, hactenus
Proinde hactenus hactenus hactenus Auctorem

coegit hactenus hactenus hactenus hactenus
Episcopi Cellensium decreta, &
Regis Apostolicae Majestatis, tum a sua Archie-
obseruanda sunt ea, quae tum a sua Caesares
libris prohibitis sumuntur, & diligenter
Desiderio in corrigendis, & erigendis

EXPLANANTUR EA, QUÆ AD
FACILIOREM USUM INDICIS
FACIUNT.

- I. **P**ro commodiore usu Indicis præsentis cognomina Authorum per seriem alphabeti dispescuntur, adjectis nominibus subjungitur titulus libri, & annus typi, quandoque etiam libri forma describitur: per numerum 4. videlicet in quarta parte, 8. in octava, 12. in duodecima *f*, vel *in fol.* in media parte phylæ librum esse impressum.
- II. Libri, ab exteris Authoribus hæreticis in lingua sua vulgari conscripti, a Scriptoribus patriis in idioma Boëmicum translati, cognominibus tum Authorum, tum Interpretum designantur.

III. Libri, in quibus Authorum nomina, & cognomina non apprimuntur, aut initialibus duntaxat literis exprimuntur, exempli gratia: *od K. J. B. P.* in hoc indice juxta titulum, vel argumentum, quod pertractant, locati reperiuntur, & quidem

IV. Ejusmodi Libri absque expresso nomine, & cognomine Authoris quærendi sunt juxta nomen Substantivum, quo materia pertractata in titulo Libri, vel in fronte paginarum exhibetur. Exempli gratia: *Wyšwětlenj, Spis, Rozmlauwání, Modlitby, Písně, zc. zc.*

Si autem materia nomine proprio aliquo, aut appellativo determinato explicatur, exempli gratia: *Wyšwětlenj o Vmluwě Abrahamowe. Otázky o Swátosti Wečere Páně.* Liber quærendus est per nomen hoc ipsum proprium, aut appellativum, exempli gratia: *Wyšwětlenj o Vmluwě Abrahamowe*, quære sub litera *A* *Abrahamowe*, *Otázky o Swátosti Wečere Páně*, quære sub litera *B* *Wečere*.

V. Plurimos Libros, etiam juxta titulum seu argumentum, quod continent, methodo supra dicta indici huic adscribere placuit, ut Libri primis foliis destituti ex ipso argumento, & materia sua facili negotio exquiri possint. Adhuc Signorum quorundam in Indice positorum notionem accipe:

* notat Librum utpote hæresi, vel aliis pravis dogmatis refertum plene abolendum esse.

I. cl. lege: Authorem in prima classe hæresis damnatum.

Ind. Tr. intellige: in *Indice Tridentino* Librum aut Authorem prohibitum.

App. Ind. Tr. indicat: in *Appendice Indicis Tridentini* Authorem aut Librum vetitum.

Ind. Rom. signat Librum, vel Authorem in *Indice Romano* Summi Pontificis jussu edito confixum.

Decr. significat Librum, aut Authorem speciali *Decreto* a Summo Pontifice die, & anno, ut exponitur, esse proscriptum.

N, B. Has notas ex ea ratione potissimum
 adjicere volumus: ut authoritati Sa-
 cro - Sanctæ Synodi, & Summorum
 Pontificum prohibitionem Librorum,
 & Authorum signatorum deferamus.
 Ex his signis etiam videri poterit, sub
 quibus pœnis designati Libri, & Autho-
 res in Indicem istum inserti summa Ec-
 clesiæ Potestate sint prohibiti.

Am. notat Librum *Lascivis Amorceulis, & Le-
 nociniis* perniciosum abolendum.

Sup. intellige: *Superstitionibus, vanis observa-
 tionibus, divinationibus &c.* Librum re-
 fertum penitus tollendum esse.

Cor. indigitat Librum *corrigendum* juxta ad-
 notationem errorum expositorum.

F. vel fol. significat *folium*, in quo error expur-
 gandus proponitur.

L. vel. lin. demonstrat *lineam*, quæ numero
 juxta posito adsignatur ad expurgan-
 dum errorem.

C, vel col. I. adnotat *columnam* paginæ primæ,
 seu anterioris, *C. vel col. II.* secundæ, seu

poste-

posterioris per adjectos numeros designatæ.

a, b, c &c. vel alia litera alphabeti ostendit paginam sub calce litera hac a typographis notatam; idem intellige de numero literis alphabeti addito, exempli gratia: *a 2*, vel *a III.* *b 4*, vel *b V.* &c. &c.

Marg. exponit *marginem*, in quo castigandum quidpiam occurrit.

Fin. vel *a fin.* docet numerandas esse a fine paginæ lines: ut deprehendatur purgandus error.

dl. vel *del.* indicat *delenda* esse verba erronea adnotata, aut integras lines adsignatas.

n. vel *Num.* id est: *Numero* in capite Libri, aut paragraphis exposito.

ib. vel *ibid.* videlicet *ibidem* in signato folio, aut loco vide, aut corrige.

Ult. idem est: ac *ultima linea*, vel folio.

Penult. vel *pen.* hoc est: *penultima linea* &c.

Q. significat: *quære* sub alia litera Authorem, vel Librum, prout signatur nomen

men Authoris, aut Libri. Exempli gratia : Plac SS. Dicum Q. Dicum, quære sub litera Dt. Dicum.

Si Author, aut Liber quispiam neque stelula * neque alio signo ex supra positis notatur, observa Authorem hunc, aut Librum de pravis erroribus suspectum minime in manibus fidelium esse permittendum, sed revidendum.

